Limitats i sense xarxa

El Girona té només tres centrals per afrontar els últims partits, amb l'obligació d'assegurar els sis punts per pensar en el 'play-off' d'ascens
Una ressonància ha de precisar la lesió del francès, fora de combat en el moment determinant

.

La visita a Valladolid va ser molt improductiva per al Girona. Més enllà de fer només un punt que l'obligava a estar pendent dels rivals directes i sobretot a assegurar els sis punts que queden, el contratemps més greu va ser la lesió de Florian Lejeune. El francès es va sotmetre a una ressonància magnètica ahir a la tarda –només de baixar de l'avió se'n va anar cap a l'hospital– que ha de precisar l'afectació del genoll dret. El club mantenia al matí encara una mínima esperança que no fos una lesió de llarga durada, però des del primer moment feia la sensació que té afectat el lligament lateral intern i el dubte era si també havia rebut de l'encreuat. Tot i que li van fer les proves a la tarda, el club no va fer públic cap comunicat mèdic sobre l'abast de la lesió i els terminis de recuperació del jugador cedit pel Manchester City.

Sense Lejeune, el Girona queda molt limitat a l'eix de la defensa. Pablo Machín juga amb tres centrals, i li'n queden només tres, després de la marxa de Marcelo Djalo i la greu lesió de Carles Mas. Els tres companys en condicions (Kiko Olivas, Richy i Alcalá) són fiables, malgrat que Lejeune era el que estava més acostumat a jugar al perfil esquerre –tots són dretans– i Alcalá s'havia habituat a l'eix i ara ha de passar a la dreta. Qualsevol contratemps afegit, però, provocaria que el tècnic hagués de fer algun invent. Alcalá és a una groga de la suspensió, i si en veiés una contra l'Alcorcón es perdria l'última jornada a Ponferrada. Una de les alternatives a la plantilla és endarrerir la posició de Rubén Alcaraz, a qui Machín ja ha situat al darrere en alguns entrenaments de les últimes setmanes. El barceloní serà baixa diumenge precisament per sanció –per tant, si hi ha un contratemps durant el partit contra l'Alcorcón, Machín tampoc tindrà aquest recurs– però com a mínim estarà en condicions per a l'últim partit. L'altre jugador que es pot adaptar a l'eix és Pablo Maffeo, que hi havia jugat (amb línia de quatre) al Manchester City. L'alçada és un handicap, però el bon nivell defensiu i el rodatge que ha agafat en els últims partits li juguen a favor.

Una altra possibilitat que té Pablo Machín, com a recurs puntual, és prescindir del seu esquema de joc i passar a jugar amb dos centrals i dos laterals, tal com ja va expressar després del partit a Valladolid. Ho ha fet poques vegades –l'última, uns minuts al camp de l'Elx després de l'expulsió d'Alcalá, tot i que de seguit hi va situar Richy– i mai l'ha acabat de convèncer, però l'allau de limitacions el podrien acabar empenyent cap al canvi de sistema.

Ni de baix ni de foraEl Girona també té la possibilitat de demanar autorització per fer un fitxatge, recurs al seu abast des que es va confirmar la baixa de llarga durada de Carles Mas. Fitxar tant al límit, a punt a punt d'afrontar la penúltima jornada de la lliga regular, podria semblar innecessari, però l'expectativa de play-off, amb quatre partits en deu dies per al que vol pujar, fa rumiar-ho. De fet, el director esportiu, Quique Cárcel, no ho descarta del tot perquè en vol parlar amb Pablo Machín, tot i que és difícil perquè hi ha uns quants interrogants i

dubtes a l'hora de plantejar-se un fitxatge. I el sistema de tres centrals complicaria l'adaptació imminent del nouvingut.

El Girona tampoc té per a l'eix de la defensa cap perfil de jugador del filial o del juvenil que s'hagi entrenat amb regularitat amb el primer equip i que el cos tècnic es pogués plantejar com a alternativa puntual en cas de necessitat, com va passar la temporada passada amb Rovirola.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 26-05-2016 Pàgina 4

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/esports/article/52-futbol-catala/970575-limitats-i-sense-xarxa.html